

Pimp mijn dak

In de rubriek 'groen ontmoet zwart' schrijft Leven op Daken in elk nummer over de ontmoeting in de praktijk tussen hoveniers en dakdekkers. Het zijn verhalen uit de praktijk. In deze aflevering: pimp mijn ruim tien jaar oude bankgebouwendak. Inclusief een Tommy Cooper-achtige goochelact met een afvoerpijp.

De tuin, het pand, heel Den Haag zag wit van de bolletjes piepschuim

Een dak met dakbedekking is heel aardig hoor, maar als je daar een daktuin op maakt wordt het toch een stuk mooier. Het is ook leuker om naar een groene tuin te kijken dan naar kale dakbedekking. Daarom is het leuk dat er daktuinen bestaan en dat ze steeds meer voorkomen. En

daarom werken wij hoveniers al een aantal jaren samen met dakdekkers, want je hebt bij daktuinen nu eenmaal met elkaar te maken.

Zo kan ik een werk herinneren in Den Haag waar we ook met elkaar te maken hadden. Het betrof een bankgebouw met aan de achterkant een behoorlijke tuin van drie etages. Het was ook een bewerkelijke tuin met klinkerpaadjes, houtkeerwanden en een grote vijver op het hoge dak. Het dak was al zeker tien jaar oud en had de laatste jaren last van lekkages. Het was zelfs zo erg dat de verdieping er onder leeg stond, want daar zaten de mensen op een gegeven moment met laarzen en paraplu aan te werken.

Het was de bedoeling dat wij de tuin zouden leeg halen, dat de dakdekker het opnieuw zou plakken, en dat wij vervolgens de tuin weer zouden aanleggen. De beplanting moest allemaal worden afgevoerd door de benedenverdieping naar buiten. Dat was onze aan- en afvoerroute. Zand, grond, houten keerwanden en de klinkers werden allemaal hergebruikt, dus dat moest allemaal in depot gezet worden op het dak zelf. Het ene deel van de tuin moest op het andere deel zodat de dakdekkers een deel konden plakken, en als zij klaar waren konden wij weer alles overhevelen naar de andere kant.

Het was veel schep en kruiwerk. De bulten zand en grond werden zelfs zo hoog dat we de vrouwen op de vierde verdieping zagen zitten.

Het daktuinsysteem dat er lag bestond uit polystyreenplaten. Die waren zo broos geworden dat ze bij aanraken uit elkaar vielen. Met als gevolg dat het overal in de tuin, in het pand en in heel Den Haag wit zag van de bolletjes piepschuim.

Bij het leegscheppen van het dak kwamen we overal wortels tegen, in alle hoeken en gaten onder de dakbedekking. De bamboes prikten overal door het dak heen en de twee grote bomen hadden een deken van wortels gemaakt die zelfs in de afvoeren zaten. In één afvoer zat zó'n lange wortel, dat het wel een goocheltruc van Tommy Cooper leek die een lange sliert van zakdoekjes uit zijn hoge hoed toverde. Alleen zat er bij ons geen konijn aan het eind.

Het was duidelijk dat het dak goed lek was. Na een aantal weken van scheppen en kruien en alles tien keer in handen te hebben gehad en nadat de dakdekkers een mooi stukje plakwerk hadden afgeleverd konden wij hoveniers eindelijk het dak weer mooi maken. Houten keerwanden weer terug, het straatwerk er netjes ingetikt, de vijver weer vol met water en als laatste de nieuwe beplanting erin. Dat maakte de tuin eindelijk echt af, en het dak voor vele, vele jaren waterdicht. Zo, en nu genieten van het uitzicht.

Jeffrey de Boer,
uitvoerder daktuinen Van der Tol BV